

[Inger Stilling Pedersen]

bestræbelserne på at finde frem til et godt og rigtigt resultat.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundhølt):

Jeg vil endnu en gang gerne takke for de mange bemærkninger.

Jeg kan generelt om legetøjsdirektivet sige, at det nok er det, der faktisk næsten er fuld opbakning om. Det kan godt, som det blev nævnt til sidst her, være vanskeligt at forstå, hvor grænsen skal være for, hvad der skal ligge ude i butikkerne, indtil gennemførelsen er sket. Jeg kan godt se problemerne. Det er klart, at er der noget, der er decideret livsfarligt, skal det væk. Det skal det også i dag, så den grænse har vi sat i den ene ende.

Når vi alligevel gerne vil have nogle overgangsbestemmelser, er det i dette tilfælde naturligt, fordi vi gerne vil have, at vores handlende, vores producenter, har lige vilkår med de øvrige EF-lande, og derfor vil vi gerne have det til at foregå i et rimeligt tempo, så der ikke sker noget drastisk. Vi skal ikke pludselig smide det hele ud til højre eller venstre, der skal ske en rimelig tilpasning. Der er i øvrigt også tale om en bemyndigelse, sådan at vi hen ad vejen kan sørge for at få tilpasset det, så vi alle sammen kan leve med det.

Med hensyn til ophævelsen af de første paragraffer er det næsten konsekvent, at hver gang man foreslår at ophæve noget, fordi det er overflødig, vil der altid være en hel del, der siger, at hvis ikke det bliver brugt, kan vi jo lige så godt bevare det. Det er ikke min filosofi. Jeg er af den opfattelse, at når vi afbureaukratiserer, skal vi fjerne de paragraffer, som det ikke er nødvendigt at have mere, enten fordi vi er dækket ind andre steder, eller fordi de har vist sig at være overflødige.

Med hensyn til præmiekonkurrencer sagde fru Birthe Hansen i sit første indlæg, at vi er spillegale her i Danmark, vi spiller jo, så man kunne ikke se, hvorfor man skulle ophæve denne paragraf om et forbud mod det.

Ja netop. Vi spiller som gale her i Danmark, og denne paragraf har aldrig forhindret det, fordi det, der er tale om her, er, at man ikke har kunnet lave et lotteri eller en eller anden konkurrence i et blad, uden at man skal krydse af på en kupon, på hvilken side nissemanden findes. I dette tilfælde er der tale om en almindelig afvejning af sund fornuft i forbindelse med net-

op den slags konkurrencer og andet, som gør, at der kan blive en sund konkurrence. Vi kan så sige, at loven bliver omgået, eller at den ikke bliver omgået – jeg vil ikke påstå, at det er omgåelse – men loven har altså i hvert tilfælde ikke forhindret, at den slags ting finder sted, og jeg synes i øvrigt ikke, vi behøver at opretholde en paragraf på grund af det.

Ellers er der en del ting, som de fleste henviser til udvalgsbehandlingen, og det vil jeg se frem til.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Industriministeren kunne ikke forstå, når jeg stod og snakkede om den store spillelyst, der var blandt folk, at jeg så ikke syntes, det var godt at få ophævet et forbud. Jeg kan ikke rigtig se sammenhængen. Det, det drejer sig om, er, at man ikke via hverken tilgift, rabatmærker eller en præmiekonkurrence på nogen måde skal have lov til at tilsøre den vare, forbrugeren køber. Det er ikke for at nedgøre de danske forbrugere, men jeg mener, at netop på grund af spillelysten, netop fordi det er fristende at tro på, at man får noget gratis, er det meget, meget farligt at give los for ting som tilgift, rabatmærker og præmiekonkurrencer, især i den af hr. Larsen-Ledet forudsete behårde konkurrence, der vil være i den kommende tid.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne gemme nogle af mine spørgsmål og stille dem i udvalget, men der var et par principielle spørgsmål, jeg stillede til ministeren. Finder ministeren ikke, at sådan nogle ordninger med rabatkuponer, og hvad fantasien ellers rækker til, er medvirkende til at sløre priserne?

Det andet spørgsmål er også principielt. Det er, om ikke man, hvis man giver los med hensyn til rentefri konti igen, belaster kontantkunderne. Rentefri konti hører jo ikke til de gratis glæder. Det ved vi godt. Omkostningerne skal dækkes ind. Hvem skal betale? Det skal forbrugere, uanset om de bruger systemet eller ej.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren: Vil det ikke være sådan, at man fra 1992, når vi får det indre marked med fri bevægelighed af kapital og tje-